

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

27 JANVIER 1955.

PROJET DE LOI

complétant les attributions du Fonds de dotation
qui assure le financement des pensions de guerre.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'arrêté royal n° 16 du 22 juillet 1939 pris en exécution de la loi du 1er mai 1939 attribuant au Roi certains pouvoirs en vue de réaliser l'assainissement et l'équilibre des finances publiques etc... a créé un Fonds de dotation destiné, notamment, à assurer le financement d'une partie des pensions de guerre.

Le Rapport au Roi précédant cette disposition justifiait comme suit la création de cet organisme :

« Payer la dette de reconnaissance contractée par le pays » envers les anciens combattants comporte assurément » des charges budgétaires anormales et qu'il n'est pas » possible d'imposer à une seule génération. »

« Telles sont les considérations qui ont donné lieu à » diverses études dont l'aboutissement logique est la créa- » tion d'un Fonds de dotation pour financer certaines caté- » gories de pensions, le but étant d'échelonner sur un cer- » tain nombre d'années une charge normale décroissante » dont il n'est ni raisonnable ni indispensable de faire » supporter le poids maximum par les exercices budgétaires » les plus proches. »

Sur la base de la législation en vigueur au 1er juillet 1939, le Fonds précité a ainsi pris la charge de payer, jusqu'au 31 décembre 1973, les pensions d'invalidité, à l'exception des majorations pour enfants, les rentes de chevrons de front et les pensions aux victimes civiles de la guerre, moyennant une dotation fixe annuelle de 610 millions dont le montant avait été fixé en fonction du capital qu'était censé représenter à l'époque cette partie de la charge des pensions.

Cependant l'absence d'une table de mortalité précise, valable pour les anciens combattants, et la constatation

(A)

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

27 JANUARI 1955.

WETSONTWERP

tot aanvulling van de bevoegdheden van het
Dotatiefonds dat de financiering van de oorlogs-
pensioenen verzekert.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het koninklijk besluit n° 16 van 22 Juli 1939, getroffen in uitvoering van de wet van 1 Mei 1939 waarbij de Koning bepaalde machten werden toegekend voor het gezondmaken en het in evenwicht brengen van de openbare financiën enz..., heeft een Dotatiefonds opgericht met het doel, namelijk, de financiering te verzekeren van een gedeelte van de oorlogspensioenen.

Het Verslag aan de Koning dat deze bepaling voorafging, rechtvaardigde de oprichting van dit organisme als volgt :

« Betaling van de door het land tegenover de oudstrijders » aangegane schuld van erkentelijkheid, brengt voorzeker » abnormale begrotingslasten mede, welke op één genera- » tie alleen niet kunnen worden gelegd. »

« Dergelijke beschouwingen gaven aanleiding tot diverse » studiën welke logisch zijn uitgelopen op de oprichting » van een Dotatiefonds tot financiering van zekere catego- » rieën van pensioenen, dewijl als doel de verdeling geldt » over een zeker aantal jaren van een afnemende normale » last, waarvan het niet billijk noch onontbeerlijk is het » maximaal gewicht op de eerstkomende begrotingsjaren » te doen drukken. »

Op grondslag van de wetgeving in voege op 1 Juli 1939, heeft voormeld Fonds aldus op zich genomen om, tot 31 December 1973, de invaliditeitspensioenen, met uitzondering van de verhogingen wegens kinderen, de frontstrepentrenten en de pensioenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers uit te betalen, mits een vaste jaarlijkse dotatie van 610 miljoen waarvan het bedrag werd vastgesteld in verhouding tot het kapitaal dat destijds, volgens de schattingen, dit gedeelte van de last der pensioenen vertegenwoordigde.

Nochtans bij ontstentenis van een nauwkeurige sterfdebetal, geldig voor de oudstrijders, en aan de hand van de

que les tables normales ne leur étaient pas applicables, avaient fait prévoir la possibilité de réduire ou d'augmenter, à l'expérience, le délai d'intervention du Fonds.

L'article 7 de l'arrêté précité règle cette question.

Les prévisions qui avaient été faites sur la base de la législation en vigueur en 1939, n'ont pas été confirmées par l'événement. Outre que la mortalité des anciens combattants est restée bien en dessous de la table à laquelle les spécialistes chargés de l'étude du Fonds avaient cru devoir s'arrêter, les augmentations accordées en raison de l'élévation du coût de la vie, et les avantages nouveaux concédés, ont considérablement augmenté les charges.

De sorte que, pour l'exercice 1953, si le Fonds de dotation a pris à sa charge, conformément aux stipulations de l'article 5 de l'arrêté précité, le financement de 707.440.900 francs, le Trésor a dû supporter le surplus, c'est-à-dire, pour les deux guerres, 2.831.723.100 francs.

Il est certain que les créateurs du Fonds de 1939, n'avaient jamais envisagé que l'intervention de cet organe de financement se verrait un jour, en raison d'événements qui échappaient aux prévisions, réduite à un cinquième de la charge totale des pensions et que son action serait ainsi rendue pratiquement illusoire.

Le moment semble venu de revoir ce problème. A présent que la loi du 16 mars 1954, en permettant de fixer en un taux unique les pensions accordées en réparation d'un dommage physique, et en assurant la mobilité de ces pensions sur cette base, a stabilisé la charge qui en résulte, il est possible, comme l'a déjà fait l'arrêté royal du 22 juillet 1939 pour une partie des dites pensions d'échelonner sur un certain nombre d'années le complément qu'entraînent les pensions de guerre et qui est demeuré jusqu'ici à charge exclusive du budget de chaque exercice.

C'est l'objet du projet de loi ci-joint.

Il se borne, sans toucher au mécanisme du Fonds de dotation, à déterminer les nouvelles charges qu'il devra assumer, et à fixer les termes et le montant de l'annuité propre aux pensions des deux guerres.

La situation des pensions des deux guerres se présente en effet de façon fort différente.

Pour celles de la guerre de 1914-1918, on peut, en effet, en raison de l'âge moyen des pensionnés, considérer que la charge est actuellement à son point culminant et qu'elle fléchira dans trois ou quatre ans, pour s'amenuiser progressivement jusqu'en 1973, terme prévu par l'arrêté du 22 juillet 1939, et qui, sous réserve d'examen, devait marquer la fin de l'intervention du Fonds.

Par contre, l'âge moyen des pensionnés de la guerre de 1940-1945, est forcément moins élevé. En outre, ni leur nombre, ni le montant de leur pension ne peuvent être considérés comme absolument stabilisés. La charge de ces pensions sera donc encore ascendante, pendant une vingtaine d'années, pour se stabiliser et descendre ensuite pendant 25 ans.

C'est ainsi que, si en 1939, c'est-à-dire 20 ans après la guerre de 1914-1918, on considérerait comme raisonnable l'existence du Fonds pendant 35 ans, soit jusqu'au 31 décembre 1973, on doit avec les mêmes raisons, à 10 ans de la fin de la guerre de 1940-1945, étendre l'action du dit Fonds sur une période de 45 ans pour ce qui regarde spécialement les dépenses de pensions afférentes à cette guerre.

vaststelling dat de normale tabellen op hen niet van toepassing waren, werd de mogelijkheid in het vooruitzicht gesteld om, bij de ondervinding, het tijdperk van tussenkomst van het Fonds te verkleinen of te vergroten.

Artikel 7 van voormeld besluit regelt deze kwestie.

De vooruitzichten welke op grondslag van de in 1939 in voege zijnde wetgeving werden gemaakt, werden door de feiten niet bevestigd. Buiten het feit dat het sterftcijfer van de oudstrijders ver beneden de tabel gebleven is waaraan de met de bestudering van het Fonds belaste specialisten gemeend hadden zich te moeten houden, hebben de verhogingen toegekend ingevolge de stijging van de levensduurte, alsook de nieuwe toegestane voordelen, de last aanzienlijk verhoogd.

Zo komt het dat, voor het dienstjaar 1953, wanneer overeenkomstig de bepalingen van artikel 5 van voormeld besluit, het Dotatiefonds de financiering van 707.440.900 frank te zijnen laste heeft genomen, de Schatkist het overschot heeft moeten dragen, zegge voor de beide oorlogen, 2.831.723.100 frank.

Het is buiten kijf dat de oprichters van het Fonds van 1939 nooit voorzien hadden dat de tussenkomst van dit financieringsorgaan, ingevolge gebeurtenissen welke aan de vooruitzichten ontsnapten, zich op een bepaalde dag zou beperken tot een vijfde van de totale last van de pensioenen en dat zijn actie aldus, praktisch bezien, een ware begoocheling zou worden.

Het ogenblik schijnt gekomen om dit probleem te herzien. Nu de wet van 16 Maart 1954, door de pensioenen toegekend als vergoeding voor een lichamelijk letsel, in een enig bedrag vast te stellen en de mobiliteit van deze pensioenen op deze grondslag te bepalen, zodoende de last heeft gestabiliseerd die er uit voortspruit, is het mogelijk, zoals het Koninklijk besluit van 22 Juli 1939 dit reeds heeft gedaan voor een gedeelte van de bedoelde pensioenen, het aanvullend gedeelte dat de oorlogspensioenen met zich brengen en dat tot nog toe uitsluitend ten laste van de begroting van ieder dienstjaar is gebleven, over een bepaald aantal jaren te verdelen.

Dit is het voorwerp van het hierbijgevoegd ontwerp van wet.

Het beperkt er zich toe, zonder aan het mechanisme van het Dotatiefonds te raken, de nieuwe lasten vast te stellen welke het zal moeten op zich nemen, en de termijnen alsook het bedrag van de annuïteit eigen aan de pensioenen van beide oorlogen, te bepalen.

De toestand van de pensioenen van de twee oorlogen doet zich inderdaad op zeer verschillende wijze voor.

Voor deze van de oorlog 1914-1918, kan men inderdaad, ingevolge de gemiddelde leeftijd van de gepensioneerden, aannemen dat de last thans zijn hoogste punt heeft bereikt en dat hij binnen drie of vier jaar zal dalen, om progressief te verminderen tot in 1973, termijn voorzien bij het besluit van 22 Juli 1939 en welke, onder voorbehoud van een onderzoek, een einde aan de tussenkomst van het Fonds moest stellen.

Daarentegen is de gemiddelde leeftijd van de gepensioneerden van de oorlog 1940-1945 vanzelfsprekend minder hoog. Daarenboven mag noch hun aantal, noch het bedrag van hun pensioen, beschouwd worden als voorgoed gestabiliseerd. De last van deze pensioenen zal dus nog gedurende een twintigtal jaren in stijgende lijn gaan, om zich te stabiliseren en vervolgens gedurende 25 jaar te dalen.

Wanneer men aldus in 1939, zegge 20 jaar na de oorlog van 1914-1918, het bestaan van het Fonds voor een tijdsbestek van 35 jaar, hetzij tot op 31 December 1973, als redelijk heeft beschouwd, moet men om dezelfde redenen, 10 jaar na het einde van de oorlog 1940-1945, de actie van gezegd Fonds uitbreiden over een periode van 45 jaar voor wat in het bijzonder de uitgaven betreft van de pensioenen welke op deze oorlog betrekking hebben.

Le montant de l'annuité doit se calculer en tenant compte de ces termes distincts et de la courbe essentiellement différente de prévision de la charge.

L'expérience que fournit à cet égard le Fonds de dotation existant, nous pourvoit de données précieuses, qui, compte tenu de la possibilité de réduire ou d'augmenter la durée du paiement des annuités, permettent d'estimer rapidement les charges avec une approximation suffisante.

Il en résulte que le coût des toutes les pensions ou parties de pensions de la guerre 1914-1918 dont le financement n'est pas encore assumé par le Fonds de dotation, et qui est estimé à 1.602 millions pour l'exercice budgétaire 1955, pourra être financé moyennant une annuité fixe de 900 millions, distincte de celle de 610 millions, due en vertu de l'arrêté royal du 22 juillet 1939 et qui couvre une charge réelle, pour l'exercice 1955, de 683 millions. Comme cette dernière, la nouvelle annuité prendra fin en 1973 sauf rajustement éventuel du terme, si la nécessité en est démontrée.

Pour les pensions de la guerre de 1940-1945, une annuité de 1.250 millions sera nécessaire pendant quarante-cinq ans, pour couvrir une charge qui, en 1955, sera de 1.495 millions, mais dont le montant est estimé devoir atteindre 1.800 millions en 1966 pour diminuer ensuite progressivement et s'éteindre pratiquement en 1999.

Il a été jugé sage de ne pas comprendre dans le plan de financement une dépense exceptionnelle, qui a trait aux arriérés dus en raison des modifications importantes apportées par la loi du 15 mars 1954, au régime des pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre. Cette charge d'arriérés est estimée à 150 millions et ne se produira, selon les prévisions, que pour l'exercice 1955, et, en moindre proportion, pour l'exercice 1956. Leur caractère exceptionnel commande de les laisser à charge du Trésor.

Il en est de même pour les pensions de réparation du temps de paix (14 millions) qui constituent une charge normale, non sujette à décroître, et pour les allocations familiales accordées, en tout ou en partie à charge de l'Etat, aux enfants des victimes de la guerre visés par les lois sur les pensions de réparation et par la loi du 15 mars 1954 sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre. Pour cette dernière catégorie, les éléments d'appréciation ne sont pas suffisamment précis pour permettre de les comprendre dans un plan de financement.

Il n'apparaît pas nécessaire de faire ici l'analyse des articles. Ils sont clairs par eux-mêmes, et ne changent rien au fonctionnement du Fonds de dotation, dont la mission se trouve en fait simplement étendue, dans des conditions nettement précisées.

Pour le Ministre des Finances, absent :

Le Ministre de l'Agriculture.

Het bedrag van de annuïteit moet worden bepaald rekening houdende met deze onderscheidene termijnen en met de wezenlijk verschillende vooruitzichtencurve van de last.

De ondervinding welke ten deze door het bestaande Dotatiefonds wordt verstrekt geeft ons kostbare aanduidingen welke, er rekening mee houdende dat de duur van de uitbetaling van de annuïteiten kan worden ingekort of verlengd, de mogelijkheid scheppen vlug en met een voldoende benadering de lasten te schatten.

Hieruit spruit voort dat de last van al de pensioenen of pensioengedeelten van de oorlog 1914-1918, waarvan de financiering nog niet door het Dotatiefonds wordt verzekerd, en welke geschat wordt op 1.602 miljoen voor het begrotingsdienstjaar 1955, zal kunnen gefinancierd worden bij middel van een vaste annuïteit van 900 miljoen, wel onderscheiden van deze van 610 miljoen, verschuldigd krachtens het koninklijk besluit van 22 Juli 1939 en die een werkelijke last dekt, voor het dienstjaar 1955, van 683 miljoen. Zoals deze laatste zal de nieuwe annuïteit eindigen in 1973, behoudens eventuele heraanpassing van de termijn indien de noodzakelijkheid hiervan wordt aangetoond.

Voor de pensioenen van de oorlog 1940-1945 zal een annuïteit van 1.250 miljoen gedurende 45 jaar nodig zijn om een last te dekken welke in 1955, 1.495 miljoen zal belopen, maar waarvan het bedrag naar schatting in 1966 nagenoeg 1.800 miljoen zal bereiken om vervolgens stelselmatig te verminderen en in 1999 praktisch uit te doven.

Men heeft geoordeeld dat het voorzichtig was in het financieringsplan geen buitengewone uitgave te voorzien welke betrekking heeft op achterstallen verschuldigd uit hoofde van belangrijke wijzigingen door de wet van 15 Maart 1954 aangebracht aan het pensioenregime tot schade-loosstelling van de burgerlijke oorlogsslachtoffers. Deze last van achterstallen wordt geschat op 150 miljoen en zal zich, volgens de vooruitzichten, slechts voordoen voor het dienstjaar 1955, en, in mindere mate, voor het dienstjaar 1956. Hun exceptionele aard is op zichzelf een verplichting ze ten laste te laten van de Schatkist.

Hetzelfde geldt voor de vergoedingspensioenen van vreedstijd (14 miljoen) welke een normale last uitmaken die niet van aard is te verminderen, en voor de gezinsvergoedingen toegekend, geheel of ten dele ten laste van de Staat, aan de kinderen van de oorlogsslachtoffers bij de wetten op de vergoedingspensioenen en bij de wet van 15 Maart 1954 op de herstellpensioenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers. Voor deze laatste categorie, zijn de beoordelingsgegevens niet voldoende nauwkeurig om ze in een financieringsplan op te nemen.

Het schijnt niet nodig hier de artikelen afzonderlijk te ontleiden. Zij zijn duidelijk op zichzelf en wijzigen niets aan de werking van het Dotatiefonds, waarvan de opdracht eenvoudig in nauwkeurig omschreven voorwaarden wordt uitgebreid.

Voor de Minister van Financiën, afwezig :

De Minister van Landbouw.

R. LEFEBVRE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 1er décembre 1954, d'une demande d'avis sur un projet de loi « complétant les attributions du Fonds de

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 1ste December 1954, door de Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « tot aanvulling van de

dotation qui assure le financement des pensions de guerre », a donné le 6 décembre 1954 l'avis suivant :

Le projet n'appelle pas d'observations.

La chambre était composée de :

Messieurs : F. Lepage, conseiller d'Etat, président;
J. Coyette et G. Van Bunn, conseillers d'Etat;
J. Vauthier et L. Fredericq, assesseurs de la section de législation;
G. Piquet, greffier-adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. Lepage.

Le Greffier,

Le Président,

(s.) G. PIQUET.

(s.) F. LEPAGE.

Pour expédition délivrée au Ministre des Finances.

Le 14 décembre 1954.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges.

A tous, présents et à venir. SALUT.

Sur la proposition de notre Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Finances est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres Législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

A partir du 1er janvier 1955, le Fonds de dotation institué par l'article 1er de l'arrêté royal n° 16, du 22 juillet 1939, assurera le financement des parties de pension et des pensions de la guerre 1914-1918 dont il n'a pas encore la charge et des pensions de la guerre de 1940-1945.

Ces pensions sont déterminées ci-après :

A. — Guerre de 1914-1918.

1. — Pensions attribuées en vertu des titres II et III des lois sur les pensions militaires, coordonnées par l'arrêté royal du 11 août 1923, à savoir :

a) Les pensions d'invalidité, y compris les majorations éventuelles pour enfants, et sous déduction de la partie de ces pensions qui est financée conformément à l'arrêté royal du 22 juillet 1939 précité.

bevoegdheden van het Dotatiefonds dat de financiering van de oorlogspensioenen verzekert », heeft de 6e December 1954 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : F. Lepage, raadsheer van State, voorzitter;
J. Coyette en G. Van Bunn, raadsheren van State;
J. Vauthier en L. Fredericq, bijzitters van de afdeling wetgeving;
G. Piquet, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. Lepage.

De Griffier,

De Voorzitter,

(get.) G. PIQUET.

(get.) F. LEPAGÉ.

Voor uitgifte afgeleverd aan de Minister van Financiën.

De 14 December 1954.

De Griffier van de Raad van State,

R. DECKMYN.

WETSONTWERP

BAUDOUIN,

Koning der Belgen.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Financiën is gelast in Onze naam aan de Wetgevende Kamers het Wetsontwerp voor te leggen waarvan de inhoud volgt :

Eerste Artikel.

Van 1 Januari 1955 af zal het Dotatiefonds, opgericht bij artikel 1 van het koninklijk besluit N° 16, van 22 Juli 1939, de financiering verzekeren van de pensioengedeelten en van de pensioenen uit de oorlog van 1914-1918 waarvan het nog niet de last draagt, en van de pensioenen uit de oorlog 1940-1945.

Deze pensioenen worden hierna aangeduid :

A. — Oorlog 1914-1918.

1. — Pensioenen toegekend krachtens de titels II en III van de wetten op de militaire pensioenen, samengeordend bij het koninklijk besluit van 11 Augustus 1923, te weten :

a) De invaliditeitspensioenen, met inbegrip van de verhogingen wegens het bestaan van kinderen, en mits aftrek van het gedeelte van deze pensioenen dat overeenkomstig voormeld koninklijk besluit van 22 Juli 1939 gefinancierd wordt.

b) Les pensions aux veuves et orphelins; allocations aux ascendants et autres ayants droit.

2. — Rentes pour chevrons de front, sous déduction de la partie qui est financée conformément à l'arrêté royal précité.

3. — Rentes afférentes aux chevrons de captivité créées par la loi du 24 juin 1952.

4. — Rentes pour ordres nationaux, dont le paiement incombe à la Caisse nationale des pensions de la guerre.

5. — Allocations aux victimes civiles de la guerre, sous déduction de la partie qui est financée conformément à l'arrêté royal précité.

B. — Guerre de 1940-1945.

1. — *Pensions attribuées en vertu des lois sur les pensions de réparation coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948 et modifiées par les lois du 26 juillet 1952 et du 16 mars 1954; à savoir :*

a) Les pensions d'invalidité;

b) Les pensions aux veuves, aux orphelins, aux ascendants et aux autres ayants droit.

2. — Allocations aux victimes civiles de la guerre.

Art. 2.

Pour faire face aux charges nouvelles qui lui incombent en vertu de l'article 1er, le Fonds de dotation dispose :

A. — Pour les pensions de la guerre de 1914-1918 :

— d'une annuité constante à charge de l'Etat de neuf cents millions de francs, payable jusqu'au 31 décembre 1973.

B. — Pour les pensions de la guerre de 1940-1945 :

— d'une annuité constante à charge de l'Etat, de douze cent cinquante millions de francs, payable jusqu'au 31 décembre 1999.

Art. 3.

Les dépenses dont le Fonds de dotation assurera le financement en exécution de la présente loi sont celles qui incombent à l'Etat au 1er juillet 1954, en application des lois existant à cette date.

Demeurent à la charge du Trésor, qui approvisionne le fonds, à due concurrence, par imputation sur les crédits à inscrire à cette fin au budget des pensions :

a) les pensions de réparation attribuées du chef de dommages physiques subis au cours du service militaire du temps de paix, en exécution de la loi du 9 mars 1953;

b) les fonds à mettre à la disposition de la Caisse nationale de compensation pour allocations familiales pour assurer le paiement des allocations accordées en tout ou en partie à charge de l'Etat, aux enfants de victimes de la guerre en exécution des articles 15 c et 27 des lois coordonnées sur les pensions de réparation, et des articles 6, § 4, et 14, § 1, de la loi du 15 mars 1954 relative aux

b) De pensioenen aan de weduwen en de wezen; toelagen aan de ascendenten en andere rechthebbenden.

2. — Frontstrepentrenten, mits aftrek van het gedeelte dat overeenkomstig voormeld koninklijk besluit gefinancierd wordt.

3. — Gevangenschapstrepentrenten, in het leven geroepen door de wet van 24 Juni 1952.

4. — Rentten voor nationale orden, waarvan de uitbetaling ten laste valt van de Nationale kas voor oorlogspensioenen.

5. — Toelagen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, mits aftrek van het gedeelte dat overeenkomstig voormeld koninklijk besluit gefinancierd wordt.

B. — Oorlog 1940-1945.

1. — *Pensioenen toegekend krachtens de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 October 1948 en gewijzigd door de wetten van 26 Juli 1952 en van 16 Maart 1954; te weten :*

a) De invaliditeitspensioenen;

b) De pensioenen aan de weduwen, wezen, ascendenten en andere rechthebbenden.

2. — Toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog.

Art. 2.

Om aan de nieuwe lasten welke het krachtens artikel 1 worden toegewezen, het hoofd te bieden, beschikt het Dotatiefonds :

A. — Voor de pensioenen uit de oorlog 1914-1918 :

— over een vaste annuïteit ten laste van de Staat van negen honderd miljoen frank, betaalbaar tot op 31 December 1973.

B. — Voor de pensioenen uit de oorlog 1940-1945 :

— over een vaste annuïteit ten laste van de Staat van twaalf honderd vijftig miljoen frank, betaalbaar tot op 31 December 1999.

Art. 3.

De uitgaven waarvan het Dotatiefonds, in uitvoering van onderhavige wet, de financiering zal verzekeren, zijn deze die op 1 Juli 1954 ten laste van de Staat vallen bij toepassing van de op deze datum bestaande wetten.

Blijven ten laste van de Schatkist, welke het fonds van gelden voorziet, tot het vereiste bedrag door boeking op de kredieten met dit doel in te schrijven op de begroting van de pensioenen :

a) de vergoedingspensioenen toegekend uit hoofde van lichamelijke schade opgedaan gedurende de militaire dienst in vredetijd, in uitvoering van de wet van 9 Maart 1953;

b) de fondsen ter beschikking te stellen van de Nationale Verrekenkas voor gezinstoelagen om de uitbetaling te verzekeren van de vergoedingen, geheel of ten dele ten laste van de Staat, toegekend aan de kinderen van oorlogsslachtoffers in uitvoering van de artikelen 15 c en 27 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, en van de artikelen 6, § 4, en 14, § 1 van de wet van 15 Maart

pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre de 1940-1945 et de leurs ayants droit;

c) les arriérés exceptionnels afférents aux exercices 1954 et antérieurs, à résulter des modifications apportées au régime des pensions des victimes civiles de la guerre par la loi du 15 mars 1954 précitée.

Art. 4.

Les articles 4, 6, 7, 9 et 10, de l'arrêté royal n° 16, du 22 juillet 1939, s'appliquent aux opérations visées par la présente loi.

Donné à Bruxelles, le 7 janvier 1955.

1954 betreffende de herstelpensioenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en aan hun rechthebbers;

c) de buitengewone achterstallen met betrekking tot de dienstjaren 1954 en de vroegere, voortspruitend uit de wijzigingen door voormelde wet van 15 Maart 1954 aangebracht aan het pensioenregime van de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Art. 4.

De artikelen 4, 6, 7, 9 en 10, van het koninklijk besluit N° 16 van 22 Juli 1939, zijn op de door onderhavige wet beoogde verrichtingen van toepassing.

Gegeven te Brussel de 7 Januari 1955.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Pour le Ministre des Finances, absent :

Le Ministre de l'Agriculture.

VAN KONINGSWEGE :

Voor de Minister van Financiën, afwezig

De Minister van Landbouw.

R. LEFEBVRE.